

[Finansministeren.]

for så vidt angår arealer, der slet ikke benyttes til landbrug, eller som nok benyttes til landbrug, men hvor den i økonomisk henseende gode anvendelse er en anden end landbrug.

Det vil ikke være muligt at nå frem til de helt rationelle ordninger allerede med virkning for skatteåret 1963-64, men der er for tiden drøftelser i gang mellem finansministeriet, indenrigsministeriet og landbrugsministeriet med henblik på at søge en nyordning gennemført på dette område med virkning fra skatteåret 1964-65.

Jeg skal endvidere for det høje ting fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om totalisatorspil*.

Det høje ting beskæftigede sig sidst med afgiften af totalisatorspillet i 1958, da der gennemførtes en nedsættelse af totalisatorafgiften svarende til 10 pct. af indskudssummen ved vinder- og pladsspil, hvoraf 5 pct. kom spillerne til gode, medens 5 pct. tilfaldt væddeløbsforeningerne.

Denne nedsættelse lettede i nogen grad situationen for de større væddeløbsbaner, men ikke så meget, at stigningen i udgifterne til væddeløbsbanernes drift og løbene afholdelse har kunnet kompenseres.

Heste- og cykelvæddeløbsforeningerne har derfor på ny fremsat anmodning om nedsættelse af totalisatorafgiften, idet man har gjort gældende, at man ikke vedblivende kan bære de dårlige regnskabsresultater, som er fremkommet i de sidste år; dette gælder specielt for de små baner.

Det er af væddeløbsforeningerne bl. a. anført, at progressionen i den gældende skala for afgiftens beregning bevirker, at der ved omsætninger ud over 150.000 kr. fremkommer et for ringe udbytte til foreningerne.

Under henvisning til de økonomiske vanskeligheder, som de københavnske væddeløbsbaner kæmper med, er der fra de pågældende væddeløbsforeningers side tillige over for ministeriet fremsat ønske om, at der åbnes adgang til at gøre indskud i totalisatoren uden for banernes område og forud for selve løbsdagen gennem indskudskontorer eller indskudsboder, som de også kaldes, og væddeløbsforeningerne håber derved gennem forøget omsætning at kunne

forbedre deres økonomi. Der er fra foreningernes side henvist til de erfaringer, der er gjort i Sverige, hvor man i flere år har haft en sådan ordning.

Da jeg har ment at kunne imødekomme anmodningen om en lempelse i totalisatorafgiften, foreslås det i det foreliggende lovforslag, at de små hestesports- og cykelbaner hjælpes derved, at omsætninger på ikke over 15.000 kr. på disse baner fritages for afgift, samt at den i loven fastsatte skala for afgiftens beregning ændres således, at der gennemføres en afgiftsnedsættelse, for så vidt angår totalisatoromsætninger mellem 150.000 kr. og 425.000 kr., hvilken lempelse maksimalt vil udgøre 5.000 kr. pr. spilledag.

Efter de foreliggende oplysninger har jeg også fundet det rimeligt, at der søges tilvejebragt hjemmel for, at der gives tilladelse til oprettelse af indskudskontorer.

Efter de fra Sverige indvundne erfaringer må det forventes, at det provenutab på godt en halv million kroner, der skulle være en følge af den foreslåede afgiftsnedsættelse, kan indvindes ved en forøget totalisatoromsætning gennem indskudskontorerne, ja, det kan vel endda tænkes, at der bliver tale om en provenustigning.

Jeg vil også udtale mit håb om, at den lettelse, som indskudskontorerne betyder med hensyn til at kunne foretage indskud i totalisatorerne, vil medvirke til en reduktion af det spil, som nu i strid med loven må antages at finde sted hos bookmakerne til skade for såvel væddeløbsforeningernes økonomi som det offentliges afgiftsprovener.

Jeg anbefaler lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om husmoderafløsning*.

Der er nu gået 10 år, siden den gældende lov om husmoderafløsning blev gennemført, og der har på dette område været en udvikling, som giver anledning til at ændre reglerne på visse punkter.

Medens det i den første lov om husmoderafløsning fra 1949 var forudsat, at alle husmoderafløsere skulle gennemgå en særlig uddannelse, kan kommunerne efter loven fra 1952 beskæftige både husmoderafløsere, der er uddannet på et godkendt kursus, og